

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1347/05
21.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca Grada ____, koga zastupa Gradski javni pravobranilac iz ____, protiv tužene AA, čiji je punomoćnik AB advokat, radi iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10665/02 od 22.1.2003. godine, u sednici održanoj na dan 21.2.2006. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10665/02 od 22.1.2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.10665/02 od 22.1.2003. godine, stavom prvim izreke, odbijena je kao neosnovana tužiočeva žalba i potvrđena presuda Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.1399/01 od 27.3.2002. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obaveže tužena da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana BB i stan ispražnjen od lica i stvari preda tužiocu na korišćenje i raspolaganje kao neosnovan.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavio reviziju tužilac pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu čl. 386. ZPP, ("Službeni list SFRJ", br. 4/77... "Službeni list SRJ", br. 15/98 i 3/02) a koji se na konkretan slučaj primenjuje na osnovu ovlašćenja iz čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a tužilac u reviziji određeno ne ukazuje na postojanje neke druge bitne povrede odredaba parničnog postupka koja može biti revizijski razlog iz čl. 385. st. 1. tač. 1. i 2. ZPP.

Razlozi revizija o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je nosilac prava raspolaganja a nosilac stanarskog prava na spornom stanu bila je sada pokojna baba tužene koja je preminula ____. godine. Ona je ovaj stan dobila u postupku eksproprijacije porodične stambene zgrade u VV padina čiji je bila vlasnik. Prilikom određivanja naknade za eksproprijaciju odbijen je iznos na ime dodele spornog stana. Tužena je sa babom živela u zajedničkom domaćinstvu od svog rođenja ____. godine, prvo u porodičnoj kući zajedno sa roditeljima. Majka tužene je ____. godine napustila bračnu zajednicu i tuženu a brak roditelja tužene razveden je ____. godine u vreme kada je tužena bila punoletna. Otac tužene bio je alkoholičar zbog čega je i razveden brak. Otac tužene napustio je tuženu i svoju majku ____. godine i preselio se u stan koji je dobio po osnovu radnog odnosa. Tužena je ostala da živi kod svoje babe i sa njom vodila zajedničko domaćinstvo tako što je isključivo baba izdržavala od prodaje poljoprivrednih proizvoda koje je gajila na okućnici, a od ____. godine izdržavanje je preuzela tužena kada se zaposlila. Potom je u izdržavanju doprinosa i suprug tužene koji je po zaključenju braka došao da živi sa tuženom i njenom babom. U ovom stanu rođena su i deca tužene. Oni su se svi ____. godine preselili u sporni stan koji je baba dobila po osnovu eksproprijacije i nastavili u njemu da žive i posle babine smrti.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je i po oceni Vrhovnog suda, primenjeno materijalno pravo iz odredbe čl. 9. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS", br. 9/85). Za odluke su dati jasni i pravilni razlozi koje u svemu kao osnovane prihvata i Vrhovni sud.

Nije osnovano isticanje tužioca u reviziji o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tužena kao unuka koja u zajednici sa svojom babom živi od svog rođenja za koju nije obezbeđen stambeni prostor u stanovima njenih razvedenih roditelja koji su zasnovali nove porodice, ima pravo da iza smrti svoje babe nastavi sa trajnim korišćenjem stana. Zbog toga Vrhovni sud smatra da revizija tužioca nije osnovana. S obzirom na utvrđene činjenice da je tužena od rođenja živela u zajedničkom domaćinstvu sa svojom babom koja se o njoj u potpunosti starala, jer ju je vaspitavala, školovala i podigla, kao i da tužena po razvodu braka svojih roditelja nikada sa njima nije stanovala, dakle da za tuženu nije ostvaren stambeni prostor u stanovima njenih roditelja, tužena se i po shvatanju Vrhovnog suda ima smatrati članom porodičnog domaćinstva svoje babe i korisnikom stana u smislu čl. 9. Zakona o stambenim odnosima. Zbog toga i pripada pravo da posle smrti babe

kao nosioca stanarskog prava u smislu čl. 19. i 20. citiranog Zakona nastavi sa trajnim korišćenjem predmetnog stana.

Kako se revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu reviziju tužioca i odlučio kao u izreci primenom čl. 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd